

MONITORING MEDIA

Str. Lt. Av. Gheorghe Stâlpeanu, nr. 21 A, Sector 1, Bucuresti

Tel/Fax : 031.405.21.27 E-mail: office@monitoring.ro

DATA: 29-09-2011

EMISIUNEA: SUBIECTIV
POSTUL: ANTENA 3
ORA: 21:00
MODERATOR: RĂZVAN DUMITRESCU
INVITAȚI: ADRIAN NĂSTASE
ADRIAN URSU

TALK-SHOW

Emil Boc: Există risc major de delocalizare a unor investiții multinaționale din România sau din Europa, să plece mai departe. Trebuie să avem grijă ca, într-o asemenea eventualitate, oricând să fim pregătiți să atragem alte investiții străine în România.

Răzvan Dumitrescu: Bună seara, bun găsit la "Subiectiv"! Nu vi se pare că domnul prim-ministru știa, ieri, că pleacă Nokia? L-ați văzut pe domnul Boc ce spunea, la ședința de Guvern. Deși se spune că ieșim din recesiune, și o să aflați imediat cine spune asta, ne pleacă investitorii, mai ales cei care fac export. Dar asta nu este tot. În satul lui Boc, drumul a ajuns să coste cât o autostradă, și asta se întâmplă exact în perioada în care se întoarce criza. Dar pe cine mai miră așa ceva? Pentru că astăzi vă explicăm, la tablă, o să vedeți cu ne mint guvernanții, cu cifre oficiale. Veți afla câți șomeri spun ei că avem și câți sunt, de fapt. Invitați – **Adrian Năstase**, președinte al Consiliului Național al PSD, fost premier al României, **Adrian Ursu**, realizator Antena 3. Bună seara, bine ați venit!

Adrian Năstase: Bună seara!

Răzvan Dumitrescu: Noi avem aici, pe ecran, poza domnilor Emil Boc, primar pe vremea aceea, și Alin Tișe, președinte al Consiliului Județean. Adică finul domnului Boc, președinte, și domnul Boc. „Facem ce trebuie pentru Cluj”. Ei cred că vorbesc la telefoanele care nu se mai fabrică acum la Jucu. Dar, până una, alta, noi dorim să aflăm foarte clar, direct de la cei afectați, cum au primit ei această veste. Și avem deja legătură directă cu domnul Bogdan Colceriu, angajat Nokia, încă de acum trei ani. Domnului Colceriu îi spun bună seara! Sper că ne aude.

Bogdan Colceriu: Bună seara!

Răzvan Dumitrescu: Ce salariu aveți?

Bogdan Colceriu: Salariile nu vi le pot comunica, dar este între 600 și 800.

Răzvan Dumitrescu: Aveți familie, aveți copii?

Bogdan Colceriu: Nu.

Răzvan Dumitrescu: Ce faceți, în acest moment, după ce ați auzit vestea că se închide?

Bogdan Colceriu: În acest moment, ce informație a dat Nokia, bineînțeles că nu s-a închis încă, până în luna decembrie. Deocamdată, s-a anunțat că în trei luni de zile, următoarele, deci cum ar fi ianuarie, februarie și martie, se plătește compensatoriu.

Răzvan Dumitrescu: Ok, după care ce o să faceți? Credeți că veți găsi de lucru?

Bogdan Colceriu: După aceea, bineînțeles va fi șomaj. Și, între timp, după aceea, vor fi posibilități să-mi caut de lucru. Asta e informația dată de Nokia.

Răzvan Dumitrescu: Cât de optimist sunteți că veți putea să găsiți de lucru, într-o perioadă în care se spune că se întoarce criza din Europa către România?

Bogdan Colceriu: Locuri de muncă, la vârsta pe care o avem noi, cei mai tineri, să spun așa, este poate un pic mai ușor. Dar la vârsta pe care o au ceilalți, care lucrează la Nokia, în acest moment, care au vârsta peste 50 de ani, nu cred că au așa mare șansă.

Răzvan Dumitrescu: Înțeleg. Sunt mulți cei cu vârste de peste 45, 50 de ani, acolo, la Nokia?

Bogdan Colceriu: Da.

Răzvan Dumitrescu: V-a luat prin surprindere această veste, v-ați fi așteptat să se întâmple așa?

Bogdan Colceriu: S-au mai dat zvonuri, în urmă cu 4-5 luni de zile, că nu va ajunge toamna fabrica. Dar, până la urmă, a ajuns-o și s-a aflat acum că va fi momentul să se închidă.

Răzvan Dumitrescu: Dumneavoastră aveți vreo explicație? Vi se pare normală explicația primită pentru închidere, că nu se putea face nimic din partea părții române, pentru a-i ține acolo pe cei de la Nokia?

Bogdan Colceriu: Autoritățile române, nu pot să spun că ei sunt de vină. Dar puteau totuși conducerea să fie mai uniți față de angajați, să comunice cu ei și să-i ajute, să-i trainuiască și să-i ajute să facă producția și pentru telefoanele mai performante. Și bineînțeles, cu echipamente mai noi.

Răzvan Dumitrescu: Vă întreb dacă dumneavoastră, de pildă, pentru că ați acceptat să dialogați cu noi, vă e teamă să vorbiți la televizor, în acest moment.

Bogdan Colceriu: Nu-mi este teamă absolut deloc.

Răzvan Dumitrescu: De ce vă întreb? Pentru că mulți colegi de-ai dumneavoastră au refuzat, iar cei care au dorit să vorbească, doreau să vorbească cu spatele la cameră, să nu fie văzuți. De ce credeți că procedează așa unii colegi?

Bogdan Colceriu: Protejează pentru că, de multe ori, pot lansa și anumite informații, care nu sunt fondate. Eu, de exemplu, de multe ori, toate informațiile le-am dat cu acte.

Răzvan Dumitrescu: Am înțeles. Dumneavoastră sunteți tânăr, dumneavoastră spuneți că, pentru dumneavoastră, va fi mai ușor de găsit un serviciu decât pentru cei de 45-50 de ani. Dacă ați avea 45-50 de ani, încercați să vă puneți în pielea lor, cum ați simți momentul de azi?

Bogdan Colceriu: Ar fi mult mai greu, bineînțeles.

Răzvan Dumitrescu: Cum ați primi vestea de astăzi, dacă ați fi la 50 de ani?

Bogdan Colceriu: Vestea a fost supărătoare pentru mulți care au aflat azi-dimineață, în jurul orei 10:00, această informație.

Răzvan Dumitrescu: Aveți printre colegi oameni care sunt într-o situație disperată, poate că și soțul și soția lucrau în aceeași fabrică.

Bogdan Colceriu: Sunt. Dar bineînțeles că nu se pot da nume.

Răzvan Dumitrescu: Nici nu vă cer asta. Dar ce v-au spus, dacă ați vorbit cu ei? Cum au primit ei această informație? Nu au trecut decât trei ani din momentul în care s-a deschis fabrica.

Bogdan Colceriu: Atât au spus, că experiența pe care au acumulat-o în trei ani de zile bineînțeles că, la urma urmei, după ce au fost învățați să facă telefoanele, să fie mai performante, nu au fost trainiți și învățați îndeajuns ca să poată avansa și cei în vârstă, să rămână fabrica la Jucu, cu oameni performanți.

Răzvan Dumitrescu: Vă întreb dacă dumneavoastră, de pildă, pentru că sunteți tânăr, aveți credit la bancă.

Bogdan Colceriu: Nu.

Răzvan Dumitrescu: Sunteți într-o situație fericită. Dacă ați fi avut credit la bancă, ce ați fi gândit?

Bogdan Colceriu: Era destul de îngrijorător pentru mine.

Răzvan Dumitrescu: Sunt, probabil, printre colegii dumneavoastră, oameni cu credit la bancă, nu?

Bogdan Colceriu: Sunt.

Răzvan Dumitrescu: Adică mă întreb așa: în momentul în care te angajează Nokia, cu pompă, cu tam-tam, o reușită că a venit Nokia în România, ai și curajul să faci un credit la bancă, nu? Pentru că lucrezi la o firmă foarte solidă, străină, serioasă.

Bogdan Colceriu: Și se spune că e compania mare, da.

Răzvan Dumitrescu: E foarte mare. Mă întreb ce fac acum cei care au făcut credit la bancă, știind că lucrează la Nokia. Mai rămâneți cu noi, vă rog. Domnule **Adrian Năstase**, dumneavoastră cine credeți că e de vină că a plecat Nokia din România?

Adrian Năstase: Nu vreau să dau un... nu cred că există un singur răspuns. Cred că explicația este destul de complexă. Pe de o parte, evident, condițiile internaționale, criza externă, evoluțiile de pe piața celularelor, dar și în plan intern, în mod evident, condițiile de transport, pentru că, până la urmă, felul în care ajungeau piesele componente la stația de asamblare, la Jucu, erau determinate de drumuri și practic de faptul că nu au fost respectate anumite angajamente, în legătură cu anumite condiții pentru avioane Cargo, pentru drumurile care fuseseră deja proiectate și care ar fi trebuit să faciliteze aceste transporturi, schimbarea regulilor și a condițiilor economice, creșterea TVA, unele aspecte privind creșterea costurilor prețului forței de muncă, toate aceste elemente evident că au determinat, și lipsa de predictibilitate, până la urmă, pe care am adus-o de fiecare dată.

Răzvan Dumitrescu: Eu am o listă aici, cu ce s-au angajat să facă.

Adrian Năstase: Numai o clipă. Modificările Codului Fiscal, toate astea împreună au făcut să se rupă comunicarea între Guvern, ca principalul interesat, și autoritățile locale, pe de o parte, și firma Nokia. Iar această lipsă de comunicare a făcut ca, încetul cu încetul, centrul de cercetare, care putea să dezvolte și alte tipuri de telefonie, de telefoane celulare, s-a deplasat în Polonia sau în altă parte și bineînțeles că firma Nokia și-a pierdut interesul pentru această locație.

Răzvan Dumitrescu: Haideti să vedem, doamna Andreea Paul Vass, consilier al primului ministru, a venit cu explicații, după treaba aceasta. Îl rog atât pe domnul

Colceriu, cât și pe dumneavoastră, stimați invitați, să fiți atenți la explicațiile doamnei Andreea Paul. Ia priviți-le!

Andreea Paul Vass: Guvernul nu putea opri închiderea fabricii Nokia de la Jucu. Așadar, să nu politizăm un subiect care este eminent economic. Suntem în negocieri cu 10 companii, în prezent. Nu-mi cereți însă numele lor, pentru că avem de-a face cu condiții de confidențialitate. Salariul mediu în România, un stat deja aflat în categoria țărilor dezvoltate, și care are un salariu mediu de 445 de dolari, în prezent, pe lună, este mult mai mare decât salariul mediu din India sau din China, 80 de dolari pe lună sau 300 de dolari pe lună. Există, din păcate, acest risc, odată ce nivelul de trai și salariile cresc, în România.

Răzvan Dumitrescu: Mie mi se pare halucinant argumentul doamnei Vass. Cu alte cuvinte, dâșii pleacă în Asia, pentru că în România sunt salariile prea mari. Păi, pe acest principiu, în România, niciodată salariile nu trebuie să crească. Am demontat acest telefon mobil. E aceeași marcă cu firma care fabrica alte telefoane, la Jucu. După principiul doamnei Vass, acest telefon mobil nu ar trebui să se facă în Finlanda, unde salariul mediu e de trei mii de euro. Ar trebui să se facă în Asia, că oricum ar ieși mai ieftin. De ce să-l mai facă în Finlanda, când ar fi mult mai ieftin să-l faci în Asia, nu? În oricare din țările din Asia, și totuși, se face în Finlanda. Deci, totuși, se pot face telefoane, chiar și în țări cu salarii de peste trei mii de euro.

Adrian Ursu: Dar după logica doamnei Vass vă dați seama ce amărăți sunt polonezii? Deci ei nici nu știu cât de amărăți sunt polonezii. La ora asta, la care noi vorbim, polonezii stau în casele lor și nu-și dau seama că au salarii mult mai mici decât cele din România și de aceea Nokia a decis să mute acolo o parte din uzinele sale. Și nu numai Nokia, sunt multe alte companii care au mutat, în ultima vreme, afacerile din România în Polonia, datorită stabilității economice, datorită unui mediu prielnic din punct de vedere fiscal, pentru investițiile noi, dar și pentru investițiile majore. Fiindcă sigur că tratamentul pe care îl aplici unor investitori este diferențiat, așa cum s-a întâmplat, de-a lungul istoriei, chiar și în România, cu Dacia, cu Ford, cu companii mari, care au venit aici. Este diferențiat, în relație cu volumul, cifra de afaceri, locurile de muncă pe care le poate crea și așa mai departe.

Răzvan Dumitrescu: Mă întorc la domnul Colceriu. Cum vi se pare argumentul ăsta? Practic, aveți salarii prea mari ca ei să mai rămână. Se duc în India sau în Asia, să le monteze acolo. Cum vi se pare argumentul ăsta?

Bogdan Colceriu: Acest argument nu mi se pare unul avantajos. În schimb, dacă conducerea își putea plăti mai bine angajații și îi învăța să facă lucruri mai performante, sigur, atunci, ei aveau ocazia să fie mai performanți și mai bine plătiți. Și atunci, aveau profit. Bineînțeles, și materiale mai bune, de dat în vânzare.

Răzvan Dumitrescu: Vreau să vă întreb dacă astăzi, că știu că astăzi, la ședința pe care ați avut-o, cu conducerea de acolo, de la Nokia, Jucu, vi s-a înmănat vreo hârtie. Și dacă da, ce conținea hârtia respectivă.

Bogdan Colceriu: Această hârtie conține așa: „Împărtășim cu dumneavoastră câteva informații, că fabrica funcționează doar până la sfârșitul anului. Bineînțeles, vor fi salariile pe cele trei luni, compensatorii”. Cele patru schimburi, bineînțeles, vor avea, cum

e, de exemplu, mâine, tură liberă plătită, pe schimbul care, de exemplu, ar trebui să intru eu.

Răzvan Dumitrescu: E în regulă. Cu alte cuvinte, nu intrați în schimb și vă plătește de consolare, probabil.

Bogdan Colceriu: Așa ni s-a spus, este liber plătit ziua de vineri. Și atunci, se merge sâmbătă seara, mă refer la schimbul meu.

Răzvan Dumitrescu: Ultimul paragraf, că înțeleg că are și un ultim paragraf, legat de apariția la televizor, din nota aia. Cum vi se pare?

Bogdan Colceriu: Această informație nu mi se pare bună din partea lor, pentru că oricum știau că oamenii vor vorbi și, mai ales, vor spune ce-au de spus, părerea lor despre ceea ce...

Răzvan Dumitrescu: În ultimul paragraf practic vi se sugera să nu interveniți și să vorbiți la televizor.

Bogdan Colceriu: Exact, să nu se vorbească cu presa.

Răzvan Dumitrescu: Citiți-mi, vă rog, paragraful.

Bogdan Colceriu: „În cazul în care reporterii doresc să vorbească cu dumneavoastră, puteți să răspundeți întrebărilor legate de sentimentele dumneavoastră. Dar, pe de altă parte, nu sunteți obligați să o faceți. Totuși, nu puteți împărtăși informații confidențiale, legate de companie”.

Adrian Ursu: Paragraful e absolut corect, e în termeni corporatiști, în termeni de confidențialitate și loialitate, până la urmă, față de o companie la care încă mai lucrezi.

Răzvan Dumitrescu: Eu nu înțeleg de ce unii au interpretat în extenso, domnule Năstase, și vorbeau cu spatele la cameră.

Adrian Năstase: Probabil că se gândesc că s-ar putea reveni totuși la decizia respectivă, că ar putea să fie, în final, doar o restrângere de activitate și se gândesc că, într-o astfel de situație, selecția s-ar face în funcție de anumite criterii. Dar eu aș vrea să revin totuși la întrebarea pe care ați pus-o la început, pe care doamna Vass, care nu înțeleg în ce calitate, a răspuns, după aceea, la întrebări. Poate că a citit niște declarații din partea Guvernului, în locul purtătorului de cuvânt, care i-a dat cuvântul, poate că lucrul ăsta nu este atât de extravagant. Dar mi se pare foarte ciudat ca un consilier al primului ministru să răspundă, în numele Guvernului, la întrebările adresate de jurnaliști. Însă, apropo de politizare, dumneavoastră ați început emisiunea cu o imagine care a fost profund politizată. Imaginea lui Emil Boc cu telefonul Nokia în brațe, în campania electorală...

Răzvan Dumitrescu: Aia este...

Adrian Năstase: Dar toată campania electorală s-a bazat, în mare măsură, pe investiție.

Răzvan Dumitrescu: Da.

Adrian Năstase: Și, în felul ăsta, s-a politizat subiectul și inevitabil că el este politizat și acum. El are o componentă politică, componentă politică nu neapărat în sens electoral, dar are o componentă politică în sens de efecte politice – și putem să discutăm lucrurile astea – iar pe de altă parte, ați pus cealaltă întrebare.

Răzvan Dumitrescu: În România, de câte ori vine o investiție, se duc toți să taie panglica. Când pleacă, nimeni nu e de vină, altcineva e de vină.

Adrian Năstase: Era o chestiune de fond, pe care ați ridicat-o. Și anume aceea a salariului și a faptului că, la un moment dat, salariul este prea mare. Cei care au venit aici și-au făcut business planul, ei au luat în calcul nivelul salariului. Nu asta i-a deranjat. Și

nu asta îi deranjează, bănuiesc. I-au deranjat unele dintre lucrurile esențiale, legate de infrastructură. Și faptul că nu s-au realizat unele dintre condițiile convenite sigur i-a deranjat. De asemenea, lipsa de predictibilitate. Cunoașteți foarte bine una dintre zonele de investiții, și anume cea a pieselor componente pentru mașini. N-a plecat nimeni, dintre cei care au venit în România și care practic, se bazează pe salarii care în mod evident sunt mai mari decât în alte zone. Iar în ceea ce privește construcția, piesa respectivă, uitați-vă la Dacia, în permanență și-a upgradat, și-a ridicat nivelul și a creat produse mai performante. Faptul că, la acest moment, Nokia a rămas la un anumit nivel, nu înseamnă că cei de acolo nu puteau să crească, sub aspectul profesionalismului, sau că nu puteau să aducă piese componente.

Adrian Ursu: Renault a deschis un centru de cercetare la... adică se poate face performanță și în România. Dar m-am enervat acum, îmi cer scuze că reacționez mai târziu, dar acum realizez că ați pronunțat acea cifră de trei ani, de trei ani este deschisă fabrica de la Jucu. Păi în trei ani nu s-a întâmplat nimic cu salariile din România. Cei de la Nokia, când au venit, au găsit aceleași salarii ca și astăzi, că nu au crescut.

Răzvan Dumitrescu: Sugerați că doamna Vass manipulează?

Adrian Năstase: Când și-au făcut business planul, ei au luat în calcul acest nivel de salarii.

Răzvan Dumitrescu: Da. Atenție, primim mesaje pe e-mail, primim scrisori de la cei...

Adrian Ursu: Eu cred că o strângea cravata pe doamna Vass.

Răzvan Dumitrescu: Nu, că vocea nu era mai subțire ca de obicei. Dar în orice caz: „Și eu lucrez la Nokia și credeți-mă, situația este jalnică. Erau azi, la ședință, oameni cu lacrimi în ochi, care cereau explicații, dar pe care nu le primeau, oameni care aveau credite prin bănci, datorii, oameni cu câte 2-3 copii acasă, fără nicio șansă de a-și mai găsi ceva de lucru, pentru că stau în zone defavorizate din acest punct de vedere. Mie, unul, nu-mi pare rău, deoarece era o bătaie de joc ceea ce se întâmplă acolo”, susține un angajat. „Sunt multe, dar cel mai revoltător este faptul că acolo, totul merge pe pile și relații, ne scrie cetățeanul în cauză”.

Adrian Ursu: Trebuie să spunem că același tip de reacții au fost și în Germania, când a plecat fabrica Nokia, pentru a veni la Jucu, au fost lacrimi și acolo, au fost manifestații de protest. Într-adevăr, acolo lumea nu se temea să vorbească. A ieșit în stradă, au făcut presiuni.

Adrian Năstase: Și acolo s-a creat un fond regional de dezvoltare, de 20 de milioane de euro. Și s-au dat 200 de milioane de euro pentru plățile compensatorii.

Răzvan Dumitrescu: Îl întreb din nou pe domnul Bogdan Colceriu dacă era pe pile și relații. Era și pe pile și relații, ca să ajungi acolo?

Bogdan Colceriu: Ca să ajungi ca și angajat la fabrică nu era pe baza pilelor și relațiilor. Dar, în situația care a fost la începutul anului, când a fost o ședință, dacă se poate interveni cu această informație, au început oamenii, din martie, să fie sunați câte 3-4 ture, chiar și 5, unii oameni din fabrică, să stea acasă, în concediu fără plată.

Răzvan Dumitrescu: Am înțeles. Deci li se sugera, sunați fiind, să stea acasă, în concediu fără plată.

Bogdan Colceriu: Da. S-a spus, în ședința de comunicare: veți sta acasă, în concediu fără plată, trei ture. Asta spune că s-a făcut în acord cu sindicatul, dar sindicatul n-a stat de vorbă cu niciun angajat.

Răzvan Dumitrescu: Da. E interesant, pentru că eu mă uit pe lista a ceea ce ar fi trebuit să facă statul român. Statul român ar fi trebuit... vă rog, mai vreți să spuneți ceva.

Bogdan Colceriu: Și ceea ce ați spus pe mesaje, mai înainte, este adevărat. Pentru că și eu am transmis, bineînțeles pe internet, acea informație, că se bazează totul pe pile și cunoștințe, și relații, împreună cu cei de la inspectoratul de muncă Cluj.

Răzvan Dumitrescu: Asta e deja o informație foarte interesantă.

Bogdan Colceriu: A fost depusă o sesizare, în data de 15 iulie, cu număr de înregistrare. Și mi s-a spus să mă adresez instanțelor judecătorești. Dar răspunsul pe care l-am primit pe internet, acolo a fost dat pe un site, a spus să mă adresez instanțelor și că domnul Emilian Roșca, îi dau acum numele, spune că nu are la cunoștință acest lucru.

Răzvan Dumitrescu: Dânsul cine e?

Bogdan Colceriu: Pe această hârtie, ce vreau să v-o arăt...

Răzvan Dumitrescu: A luat la cunoștință că a semnat, nu?

Bogdan Colceriu: Se vede ștampila și semnătura.

Răzvan Dumitrescu: Da. Deja capătă niște accente treaba asta.

Bogdan Colceriu: Acest accent îl pun pentru că domnul este director la ITM Cluj.

Răzvan Dumitrescu: Înțeleg.

Bogdan Colceriu: Întotdeauna mi s-a spus, și din colegi, toți, că au pile, cunoștințe și relații și tot ceea ce voi face, nu rezolv nimic.

Răzvan Dumitrescu: E interesant. Adică să spui public că nu ai primit sesizarea, dar de fapt, să semnezi că ai primit-o, denotă o intenție, la urma urmei. O să avem și un lider sindical, imediat, care să vorbească cu noi. Eu îi mulțumesc domnului Bogdan Colceriu, angajat la Nokia, care a acceptat să stea de vorbă cu nume, prenume și să se expună în fața camerei. Îi mulțumesc foarte mult.

Adrian Năstase: Dacă îmi permiteți să fac un comentariu...

Răzvan Dumitrescu: Mai avem drepturi, după Codul Muncii modificat, oamenii știu mai au vreun drept?

Adrian Năstase: Asta voiam să spun. Acesta este, de fapt, primul test în legătură cu aplicarea Codului Muncii, așa cum a fost el modificat. Pentru că, practic, Codul Muncii a fost modificat sub presiunea în special a multinaționalelor, pentru a se crea condiții mai ușoare pentru disponibilizări. Iar acum, vedem rezultatul acestor decizii, care au fost luate în grabă. Noi am fost împotriva modificării în acest fel, poate că trebuia făcute unele corecturi la Codul Muncii, dar această schimbare radicală care, de fapt, a modificat tot ceea ce înseamnă prerogativele, configurația statului social și a transformat piața muncii într-o piață complet dereglementată, la mâna unor conducători de întreprinderi, care se plimbă, căutând avantaje într-un loc sau în altul, generează astfel de situații dramatice. Iar situația cea mai dramatică, în mod evident, este a celor care s-au bazat pe o situație stabilă, de salariați cu un anumit nivel, la fabrica Nokia, au luat credite de la bănci, iar acum rămân nu doar în situația de șomeri, dar într-o situație absolut disperată.

Răzvan Dumitrescu: Nu avem noi timp, astăzi, să dăm declarația domnului președinte Traian Băsescu, din 2008, foarte fastuoasă, că nu-i va afecta criza pe cei de la Nokia. Și să vedeți astăzi, declarația aceluiași domn președinte Traian Băsescu, sigur, care spune să nu ne mirăm, vor mai fi și alții care or să plece. Până se face legătura cu liderul de sindicat despre care vorbeam, îl întreb pe **Adrian Ursu** dacă vor fi și alții care or să plece.

Adrian Ursu: Au plecat deja, Policolor și-a mutat trei secții de producție la Ruse, adică doar a sărit Dunărea un pic, Kraft a plecat cu ciocolata de la Brașov, Coca Cola și-au mutat și ăia vreo două fabrici în Republica Moldova și putem continua cu exemplele cel puțin din industria textilă, unde... a cam murit. Este cea care a fost prima lovită. Acolo s-au pierdut niște mii de locuri de muncă, poate chiar zeci de mii de locuri de muncă.

Răzvan Dumitrescu: Vor mai pleca și alții acum, zilele astea. Ia să vedem declarația! Haideți să le dăm.

Adrian Ursu: Așa zice domnul Traian Băsescu. Eu zic că știe el ce știe, că a avut ședința CSAT, în care bănuiesc că nu numai despre cadastru s-a discutat.

Adrian Năstase: Așa cum Emil Boc a spus, ieri, că există riscul major ca anumite multinaționale să plece.

Răzvan Dumitrescu: Eu cred că știa că pleacă Nokia ieri, la ședință.

Adrian Năstase: Evident. Țasta a fost, de fapt, mesajul de ieri.

Adrian Ursu: Dar sunt pe genul analiști, adică și domnul Boc și domnul Băsescu sunt pe genul analiști.

Răzvan Dumitrescu: Da, dom'ne, doi analiști ai țării.

Adrian Ursu: Sau oracolul de la Maglavit, doar acolo mai...

Răzvan Dumitrescu: Amândoi, pe zona lor de expertiză. Să-l vedem pe analistul Traian Băsescu în 2008 și acum. Ia să-l vedem!

Traian Băsescu, noiembrie 2008: Ceea ce am aflat mă bucură. Nokia va continua să crească și anul viitor. Nu va fi afectată consistent de criză. Locurile de muncă, pe perioadă nelimitată, sunt sigure. Și rămâne un singur lucru esențial, un parteneriat solid între sindicat și management, pentru ca această perioadă dificilă să nu afecteze locurile de muncă.

Traian Băsescu: Cei care vor să facă prospecțiuni în Marea Neagră, sau în teritoriul României, legate de gaze, de țiței, cei care vor să exploateze aur, argint sau cupru, dacă îi vom mai ține mult cu birocrăția noastră și cu lipsa de curaj în a ne asuma decizii importante, o să-i pierdem și pe aceia.

Răzvan Dumitrescu: De parcă birocrăția noastră e făcută de noi și nu de voi, cei care conduceți și sunteți la putere, în țară.

Adrian Năstase: Ceea ce mie mi se pare îngrozitor este că previziunea, viitorul pentru locuri de muncă în România, după ce am eliminat zona de IT, zona de maximă competitivitate și de creștere, și de randament, de profit, ni se prezintă a fi mineritul, ca la sfârșitul secolului 19.

Răzvan Dumitrescu: După ce l-am închis.

Adrian Ursu: Mineritul, la care domnul Traian Băsescu a contribuit să fie închis, atunci când era membru în Guvern.

Răzvan Dumitrescu: Prin închidere, exact.

Adrian Năstase: Exact. Deci asta mi se pare îngrozitor.

Adrian Ursu: Fraza aia are o singură explicație, domnul Năstase. Nu are treabă cu mineritul, nu are treabă cu viziunea. Trebuia să mai spună o dată de aur, trebuia să mai spună de Roșia Montană, doar că acolo, ați văzut că a îmbrăcat-o, lângă aur pune și cupru, și zinc, și wolfram.

Răzvan Dumitrescu: E foarte interesant, o să mai plece.

Adrian Ursu: Este singura țintă a domnului Traian Băsescu, în clipa de față. Nu știu cât poate să fie nota de plată pentru asta, dar în mod evident...

Răzvan Dumitrescu: Al doilea exportator, că România trăiește doar din exporturi, se ține doar din exporturi. Nokia era al doilea, ca volum. Ni s-a alăturat domnul Bogdan Hossu, președinte Cartel Alfa. Îi spun bună seara!

Bogdan Hossu: Bună seara!

Răzvan Dumitrescu: Am avut, mai devreme, un angajat Nokia, care a sugerat că sindicatul n-a prea făcut nimic, domnule Hossu, în a le susține cauza.

Bogdan Hossu: La Nokia sunt două sindicate, unul este la filiala Cartelul Alfa și este un al doilea sindicat, transformat din reprezentanții salariaților și care, de fapt, este un fel de sindicat galben, dacă termenul vă este cunoscut, adică un sindicat care aparține conducerii Nokia.

Răzvan Dumitrescu: Se mai poartă galben, sau se poartă portocaliu? Ca să înțelegem mai bine termenii.

Bogdan Hossu: În sindicalism, e galben.

Răzvan Dumitrescu: Am înțeles. Domnule Hossu, dumneavoastră trebuie să știți mai bine lucrurile de acolo. La ce salarii aveau oamenii, cum o să o ducă cei care rămân pe drumuri?

Bogdan Hossu: Problema are mai multe aspecte. Pe de o parte, să nu uităm că salariile de la Nokia nu erau atât de vestite, pentru că erau undeva în jur de 800 de lei noi, brut. Deci ceea ce nu însemna o cheltuială deosebită.

Adrian Ursu: Nu erau de 434 de dolari? Că așa ne-a spus doamna Vass, că salariul mediu din România e de 434 de dolari și de-aia a fugit Nokia de-aici, că era prea mare salariul, nu mai suporta Nokia să plătească salariile astea mari.

Bogdan Hossu: Nu. Doamna Vass a intervenit într-o discuție în care se pare că nu cunoștea datele și, de fapt...

Răzvan Dumitrescu: Păi a fost trimisă, cum nu cunoștea datele?

Bogdan Hossu: Nu știu unde a fost trimisă. Ce pot să vă spun este că, pe de altă parte, ceea ce este trist, este că Nokia, deși a făcut cursuri de formare de 3-5 luni de zile, practic personalul de-acolo este calificat, sau ar trebui să fie calificat, în același timp însă, nefăcând înregistrarea profesiunilor pe standardele ocupaționale din România, rezultatul este că toți salariații din Nokia, când vor pleca, vor pleca ca muncitori necalificați. Pentru a face inserția acestor persoane, efortul de recalificare va fi deosebit, pentru a fi și reatestat în meserii similar, sau...

Răzvan Dumitrescu: Deci dumneavoastră sugerați că e greu să se angajeze, pentru că nu au calificat, să spun așa.

Bogdan Hossu: Un minimum de calificare profesională, deși ar trebui să aibă. Și nu este singura întreprindere multinațională.

Răzvan Dumitrescu: Vreau să ne oprim puțin și ne întoarcem la discuția noastră. Eu constat că doamna Andreea Paul a ieșit astăzi, la televizor, să ne dezinformeze, să sugereze că, pentru că sunt salariile prea mari, pleacă ăștia, de parcă ei au venit pe salarii mai mici.

Adrian Ursu: Și pentru propagandă, domnul Dumitrescu. Trebuia să mai spună o dată că, sub domnul Boc, salariile merg atât de repede în sus, încât nu mai poți trăi.

Adrian Năstase: Și a ieșit să ne spună că, de fapt, nu este niciun fel de pierdere, pentru că, în locul unei firme care pleacă, vin 10. Și de chestiunea asta se ocupă direct

primul ministru, care a luat în subordonare agenția aceea pentru investiții străine și lucrurile sunt foarte sigure.

Răzvan Dumitrescu: Domnul **Adrian Năstase**, eu trebuie să înghit faptul că vin 10, dacă nu a putut să ne dea niciun fel de detaliu, cine vine și unde vine?

Adrian Năstase: Deocamdată, ceea ce știm este că anul ăsta, investițiile străine, în primele șapte luni, au scăzut cu 30%, iar față de anul 2009, nivelul este de 40%, deci o scădere de 60%.

Răzvan Dumitrescu: Vreau să vă arăt cum se manipulează cu cifre, de această dată. În mod oficial, România are, dacă-i credem pe cei de la putere, o rată a șomajului de 4,8%. Atât este, oficial, rata șomajului. Asta înseamnă în jur de 430 de mii de oameni, dacă este să cred în această cifră. E foarte mic, în raport cu alte țări. De pildă, în Spania, rata șomajului e de 20%. ăsta este, de fapt, subiectul cu care Guvernul Boc se mândrește. În schimb, știți care este cifra recunoscută a șomajului, în statisticile europene? Ultima cifră luată în calcul în statisticile europene, la șomaj în România, este de 7,3%, în luna iulie. Se pare că în august vor trece, în dreptul României, cifra de 7,1%. Prin diferență, pentru că populația activă, definită de standardele europene, de formula lor de calcul, este de 10 milioane de oameni în România, 15, până la 74 de ani, fără loc de muncă, și care au căutat să se angajeze patru săptămâni. Așa se calculează. Înseamnă că ei ascund 300 de mii de șomeri, domni de la putere. Deci domni de la putere ascund 300 de mii de șomeri, cel puțin, în acest moment. Eu vă întreb, și trebuie să trecem foarte repede peste acest capitol, dacă avem scurte comentarii. Păi, dacă ei ne fac din cifre, cum să le mai cred declarațiile?

Adrian Năstase: Probabil că domnul Hossu știe mai bine decât mine, dar este evident că această statistică acoperă doar o parte. Îi acoperă, de fapt, pe cei care sunt în ajutor de șomaj. Sunt foarte mulți cei care sunt în afara ajutorului de șomaj, care nu au locuri de muncă, astfel încât dacă discutăm despre cei care nu au locuri de muncă, de fapt, numărul lor este mult mai mare. Dacă adăugăm aici și pe cei care au plecat din țară, pentru că nu găseau locuri de muncă, sau fiindcă voiau să lucreze în afară, în realitate, situația este mult mai grea. Așa încât să nu ne îmbătăm cu apă rece, că procentul este de sub 5%.

Răzvan Dumitrescu: Domnul Hossu, cum poate să îndrăznească un Guvern să spună 4,8, când avem acces și la statistica asta europeană? După asta, are Grecia 20%, după asta, are altă țară 11% șomeri, nu după cum calculează Boc.

Bogdan Hossu: Este adevărat. Dar, dacă vreți, dezinformarea este făcută structural. Să nu uităm că avem 2,5 milioane, după datele Ministerelor Afacerilor Interne ale principalelor țări cu destinație de migrație din partea României către ele, cum sunt Portugalia, Spania, Italia.

Adrian Năstase: Franța.

Bogdan Hossu: Și țări, în general, francofone. Asta nu înseamnă că nu se regăsesc români și în alte țări, dar 2,5 milioane dacă adăugăm la numărul de șomeri chiar declarat de ei, adică aproximativ 500 de mii, vom constata că, de fapt, avem trei milioane de români, din cei 10,2 milioane de români, populație activă. Deci practic, avem undeva la 31% structura de șomeri.

Răzvan Dumitrescu: Vă promiteam, în deschidere, că vă explic cum a ajuns drumul din satul lui Boc să coste cam cât costă kilometrul de autostradă. Foarte simplu. În iulie, ați văzut un material despre costurile mari ale drumului. Era vorba de 10 milioane

de euro, care cuprinde TVA. Acum, a apărut șmecheria cu acte adiționale, aprobate de Consiliul Județean. S-au mai adăugat 3,7 milioane de euro, fără TVA, de data aceasta. Banii merg la aceeași firmă a domnului Gabriel Silaghi, de la PD-L.

Adrian Ursu: Vedeți că sunt investitori? Deci, are dreptate și doamna Vass. Ne-am legat degeaba de cravata domniei sale.

Adrian Năstase: Deci, unul din cei 10 a apărut.

Adrian Ursu: Unul din cei 10 investitori e ăsta, de la PD-L. Silaghi, de la PD-L, care sugerează toți banii de investiții.

Răzvan Dumitrescu: Ionuț Cristache ne dă detaliile complete. Bună seara!

Reporter: Bună seara! Înainte de acest act adițional, au mai fost încă alte două, care totalizau împreună o sumă mică, comparativ cu acesta, doar 800 de mii de euro. Dar acesta a rupt gura târgului, am putea spune. Suma cumulată, pentru tot drumul în sine, se învârtă, cu tot cu TVA, în jurul sumei de 16 milioane de euro. Dacă facem un calcul simplu, asta înseamnă cam 800 de mii de euro pe kilometru. O sumă mare, mică, rămâne ca alții să aprecieze. Problema e, atunci când am fost în zonă, atunci când am realizat ancheta la Răchițele, am descoperit un lucru poate și mai frapant decât drumul. Lângă un sat învecinat Răchițele, era un sat unde oamenii nu aveau curent electric, nu aveau acces la civilizație. Poate că drumul acela era singura lor grijă. Dar, de menționat încă un lucru. Astăzi, când am încercat să iau, să obțin o poziție oficială din partea responsabililor din zonă – pentru că știam că eu, când am fost în iulie acolo, nu se lucra, lucrările erau oprite – mi-au spus că se lucrează la foc continuu și că sunt peste 200 de oameni înșirați pe tot drumul acela, lung de 20,5 kilometri, care lucrează. Și m-am gândit ce i-o fi determinat să lucreze în ritmul acesta nebun. Ei bine, ironia face să se fi apucat de treabă chiar în momentul în care s-a primit și această tranșă de bani, de 3,7 milioane de euro. Deci muncitorii au fost aduși înapoi, cu chef de muncă, chiar în luna august.

Răzvan Dumitrescu: Înțeleg. Îți mulțumim, Ionuț. Trebuie să luăm o scurtă pauză.

Adrian Năstase: ... la fabrica Nokia, poate e vorba de un drum care să faciliteze, parte din angajamentele care au fost luate.

Răzvan Dumitrescu: Este și strategic din punct de vedere turistic. Întâmplător, traseul e prin comuna domnului Boc. Luăm o scurtă pauză. Revenim. De data asta, Ionela Năstase nu scotocește prin arhivă. Ne vorbește despre un eveniment care ni se întâmplă nouă, celor de la Antena 3. Bună seara!

Reporter: Bun găsit! Îmi face plăcere să vă anunț că Antena 3 a intrat în finala premiilor de excelență, acordate de Asociația Internațională a industriei de televiziune și radio. Modul în care echipa noastră a relatat tragedia de la maternitatea Giulești a atras nominalizarea pentru cea mai clară acoperire a unui eveniment de știri. Vă propun să ne amintim o mică parte din transmisiunea care a intrat în finala premiilor AIB.

Răzvan Dumitrescu: Avem o legătură telefonică cu domnul profesor doctor Dan Mircea Enescu, directorul spitalului Grigore Alexandrescu. Care ar fi șansele de supraviețuire ale copiilor?

Dan Mircea Enescu: Sunt în stare extrem de gravă.

Intervievat: Au fost opt copii evacuați, cu arsuri medii și grave. Din păcate, trebuie să anunțăm că am avut trei decese.

Intervievat: Ce este acolo, ce vedeți?

Intervievat: Foarte mult fum. Este foarte întuneric. Avem foarte multe mămică panicate, foarte mult fum.

Intervievat: Vreau copilul! De-abia l-am născut astăzi...

Intervievat: Unde sunt copiii, unde?

Reporter: Ce aveți?

Intervievat: Doi gemeni, băieți.

Intervievat: Am dus-o la etajul doi, chiar unde a luat foc.

Intervievat: La etajul doi e.

Intervievat: E bine?

Intervievat: Jumătate.

Răzvan Dumitrescu: Sunt scoși din spital oameni, copii și femei, pe bandă rulantă, ați văzut, în acest moment.

Nicolae Bănicioiu: E o tragedie greu de explicat în cuvinte.

Răzvan Dumitrescu: Vă întrerup pentru că, iată, în aceste imagini ce constatăm? Începem să pierdem șirul oamenilor care sunt, în continuare, scoși din interiorul spitalului.

Intervievat: De-abia l-am născut astăzi.

Reporter: Ei bine, în competiție cu noi se află materiale realizate de televiziuni cu renume. De-ar fi să dăm doar câteva exemple, lupta se dă cu postul de televiziune Al-Jazeera English, nominalizat pentru relatarea despre moartea lui Bin Laden. De asemenea, luptă cu BBC World News, care a transmis informații despre tsunami și despre cutremurul din Japonia și Sky News, care a informat despre criza din Egipt. Vă mai spun, doamnelor și domnilor, că Antena 3 mai are alte două nominalizări. Două documentare realizate de echipa emisiunii „În premieră” au atras atenția juriului, este vorba despre români pe drumuri și Orașul otrăvit. Și, pentru că veni vorba despre juriu, profesioniști de televiziune și mass-media din întreaga lume vor analiza materialele noastre, iar premiile vor fi decernate pe 9 noiembrie, la Londra. Să sperăm că vom fi acolo.

Răzvan Dumitrescu: Urmează „Sinteza zilei”.

(Prin Monitoring Media: Antena 3 – Subiectiv, Ora: 20:58)